

Osamělý poutník

Jim Čert

U ohně sedím, přemítám,
o všem, co jsem kdy uviděl,
o lučném kvítí, motýlech,
z letních dnů, kterými jsem šel.

O žlutém listí, babím létě
v tolika přešlých podzimech,
o mlze, o stříbrném slunci,
svištění větru ve vlasech.

U ohně sedím, přemítám,
jaký to bude asi svět,
až budu muset zimu zřít
a jaro - to už nevidět.

Vždyť všechno co jsem neviděl,
je víc nežli to viděné!
A každé jaro v každém háji
je vždycky jinak zelené.

U ohně sedím, přemítám,
na lidi z dávno přešlých let
a o lidech, jež nepoznám
a jaký bude jejich svět.

Však zatím, co tak přemítám,
o časech dávno minulých,
zdaleka krokům naslouchám,
až poutník stane u dveří.